

[Krag.]

en Lindring, det er en Lettelse i Øjeblikket, det erkender jeg.

Den højtærede Minister kan imidlertid ikke uden videre sammenstille det Antal Kroner, som en Landbruger i Øjeblikket vil faa i Henhold til Kriseforliget og faa een Gang for alle, med det Kronetal om Aaret, som vi frem gennem Tiderne vil lette de vedkommende Landbrugere for gennem den permanente Skattenedsættelse, og det er det, den højtærede Minister har gjort. I øvrigt skal jeg naturligvis gerne under den videre Forhandling om denne Sag komme ind paa en Sammenligning mellem disse Tal, hvis den højtærede Minister ønsker det.

Den højtærede Minister har saa til syvende og sidst som Hovedindvending mod Forslaget fremført dette, at den private Kapital hurtigt vil tage den formindskede Skatteprioritets Plads. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Omtale af dette Punkt, thi den højtærede Minister er selvfølgelig, ligesom Forslagsstillerne er det, klar over, at Sikkerheden i alle Landbrugs-ejendomme for Laangiverne øges ved, at Skatteprioriteten nedbringes, men det har de, der har indsat de ordinære Prioriteter, ogsaa et billigt og rimeligt Krav paa. Thi, som jeg har begrundet det, ved den offentlige Skattepolitik er Sikkerheden nedsat, og det er kun retfærdigt, at denne Sikkerhed genskabes; men den øges ikke i en saadan Grad, at der vil blive Plads for øgede Laan i nogen synderlig Udstrækning.

Tror den højtærede Landbrugsminister ikke, at Landbrugsejendommenes Pris i den kommende Tid vil vise en dalende Kurve? Endnu har man kunnet opretholde for mange af Landets Ejendomme Priser, som staar i et betydeligt Misforhold til disse Ejendommens Afkastning. Det er, om jeg saa maa sige, en Pris, der er en Diskontering af Fremtidsforhaabninger; men efterhaanden, som det vil vise sig, at Krigstidskonjunkturerne og Efterkrigstidskonjunkturerne i en lang Fremtid ikke vender tilbage for det danske Landbrug, vil Ejendomsprisernes Kurve være dalende, og Plads for den Konsekvens af Skatteprioritetsnedsættelsen, som den højtærede Minister har draget, vil der ikke blive.

Vi har for øvrigt fra Forslagsstillerens Side, og ikke mindst fra Venstres Side, gennem vore Akkordforslag ogsaa til Hjælp for saadanne Landbrugere, der er solvente, vist Villighed til at hjælpe ved en Afvikling af den mest trykkende Gæld; men vore

Forslag er enten blevet afvist eller væsentligt forringet.

Hertil vil den højtærede Minister sige: Ja, men her læsses jo stærkt øgede Byrder paa Staten. Ja, det er ganske rigtigt; gennem Lettelsen af Amtsbeskatningen faar Staten en Udgift til Sygehusene paa 4,5 Mill. Kr. og en Udgift — som Følge af en nærmere Prøvelse af Amtsbudgetterne med Overførelse til Staten af visse Amtsudgifter — paa et Par Millioner Kroner; fra Sogne- og Bykommuner overføres til Staten Aldersrenteudgifter paa en halv Snes Millioner Kroner, Sindssyge- og Aandssvageudgifter paa 5 Mill. Kr. — i alt vel 21—22 Mill. Kr. —, og for denne Overførelse af nye Udgifter maa Dækning selvfølgelig skaffes.

Her vil jeg da sige, at for det første maa Luksusvejarbejderne foreløbig, om ikke indstilles, saa dog foregaa i det Tempo, som Statens Indtægtsmuligheder og Bærekraft tillader; og dette gælder ogsaa andre opsættelige Arbejder af luksupræget Karakter, hvoraf der jo udføres adskillige i denne Tid — jeg kan saaledes pege paa Nærtrafikkens Elektrificering her ved København, et Foretagende, hvis Betydning i flere Henseender jeg slet ikke underkender, men som dog ganske sikkert i en Tid, der økonomisk er saa vanskelig, bør gennemføres i et forsigtigt Tempo.

Endvidere har vi, som jeg allerede har nævnt, peget paa ændrede Principper, paa en indflydelsesrig prisregulerende Faktor indenfor betydningsfulde Statsudgiftsbudgetter, som for en vis Brøkdels Vedkommende maa kunne være svingende efter Priserne paa visse elementære Livsfor nødenheder. Herigennem vil i Tider som disse, hvor Bæreevnen er saa forholdvis reduceret, Byrden kunne i ikke uvæsentlig Grad lattes.

Vi fra Venstres Side har ogsaa tidligere under Forhandlingerne om Formuebeskatningen tilbudt principielle Ændringer, som dog vilde betyde nogen Indtægtsforøgelse. Vi har erklæret os rede til paa det militære Omraade at forhandle med Regeringen, saaledes at, hvis denne ikke fremdeles som hidtil siger: Alt eller intet, ikke uvæsentlige Million-Besparelser paa dette Omraade vil kunne naas.

Og dernæst peger vi endelig paa den Mulighed, som jeg ogsaa gaar ud fra, at Regeringen har i Sigte, paa Tilvebringelse af nye Indkomster ved Øgelse af Luksusbeskatningen.

Den højtærede Regering og dens socialdemokratiske Forgænger har, hvad Luksus-